

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1.

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 7

31. august 2018

Nye advokatetiske regler pr. 1.10.18

Datatilsynet skærper sin praksis i forhold til transmission af personoplysninger med e-mail via internettet

Flygtningenævnets årsberetning 2017

Høringssvar: Lov om ændring af retsplejeloven og straffuldbyrdelsesloven (Initiativer vedrørende forsvarsadvokater og advokattilsyn)

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 16: Privatpraktiserende dyrlæge – Sundhedscertifikat til hest

Meddelelse 17: Salg af brun heroin

Meddelelse 18: Trangsbeneficiet – Sagsomkostninger

Nye advokatetiske regler pr. 1.10.18

Fra 1.10.18 får de advokatetiske regler tilføjet præciseringer om markedsføring og såkaldt 'fortrængning' af en anden advokat, ligesom der er fastsat nye regler om udarbejdelse af salærindstilling i retten og anden offentlig myndighed.

Ændringerne er som følger:

"8.2 Advokaten må ikke fortrænge en advokat fra en sag.

En advokat må ikke uopfordret foretage handlinger, der har til formål eller er egnede til at påvirke særligt udsatte eller sårbare – såsom sigtede eller tiltalte – personers valg af advokat i en konkret sag.

Advokaten må ikke gennem markedsføringstiltag i Kriminalforsorgens institutioner, institutioner for ungdomskriminelle, asylcentre og lignende søge at påvirke de indsatte eller beboernes valg af advokat."

..

(8.4 En advokat må ikke påtage sig en sag, hvis den ikke kan behandles tilstrækkelig hurtigt.)

"Herunder skal advokaten ved påtagelse af en sag med offentlig beskikkelse drage omsorg for, at advokatens forhold ikke er til hinder for, at sagen kan behandles ved retten eller anden myndighed tilstrækkeligt hurtigt."

..

"15.8 I de under pkt. 16.11 nævnte tilfælde skal advokaten på forespørgsel skriftligt orientere klienten om det til myndigheden oplyste."

..

"16.11

Når advokatens salær fastsættes af retten eller anden offentlig myndighed, skal advokatens oplysninger til myndigheden til brug for fastsættelsen af salæret være tilstrækkelige og egnede til, at myndigheden kan fastsætte salæret i henhold til de retningslinjer, der gælder herfor."

--

De nye advokatetiske regler kan ses her:

<http://www.advokatsamfundet.dk/Service/Nyheder/2018/Nye%20advokatetiske%20regler%20oktober%202018.aspx>

Datatilsynet skærper sin praksis i forhold til transmission af personoplysninger med e-mail via internettet

Følgende fremgår af Datatilsynets hjemmeside:

”Siden 2008 har det været Datatilsynets praksis, at det alene er en anbefaling – og dermed ikke et krav – at den private sektor anvender kryptering ved transmission af fortrolige og følsomme personoplysninger med e-mail via internettet. Modsat har offentlige myndigheder siden år 2000 skullet anvende kryptering ved transmissionen.

Datatilsynet har imidlertid som følge af databeskyttelsesforordningens risikobaserede tilgang til behandlingssikkerhed og den teknologiske udvikling siden 2007-2008 besluttet at skærpe sin praksis for så vidt angår transmission af fortrolige og følsomme personoplysninger med e-mail via internettet i den private sektor.

Fremadrettet vil det således være Datatilsynets opfattelse, at det normalt vil være en passende sikkerhedsforanstaltning – for både offentlige og private aktører – at anvende kryptering ved transmission af fortrolige og følsomme personoplysninger med e-mail via internettet.

Da ovennævnte praksisændring vil kræve noget tilpasning i den private sektor, har tilsynet besluttet ikke at håndhæve det nye udgangspunkt om kryptering før 1. januar 2019. Den private sektor har således 6 måneder til at indrette sig på den nye praksis.”

Læs mere her:

<https://www.datatilsynet.dk/presse-og-nyheder/nyhedsarkiv/2018/jul/skaerpet-praksis-ift-kryteret-e-mail/>

Flygtningenævnets årsberetning 2017

Flygtningenævnets årsberetning 2017 er offentliggjort 4.7.18.

For forsvarsadvokater er bl.a. kapitel 7 om betydningen af kriminelle forhold relevant.

Beretningen kan ses her:

http://fln.dk/da/Publikationer/Publikationer/Beretninger/26_beretning_2017.aspx

Hørings svar

Justitsministeriet
procesretskontoret@jm.dk

26. august 2018

Sagsnr. 2018-4000-0098, Høring over lov om ændring af retsplejeloven og straffuldbyrdelsesloven (Initiativer vedrørende forsvarsadvokater og advokattilsyn)

Ved e-mail af 3. juli 2018 har Justitsministeriet sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Hovedformålet med lovforslaget er at styrke reguleringen af advokaters adfærd og tilsynet hermed.

Høringen har været drøftet på et bestyrelsesmøde i Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

LFFA har følgende bemærkninger:

Lovforslaget tager bl.a. afsæt i undersøgelse vedrørende forsvarsadvokater, der blev gennemført af revisionsvirksomheden EY.

EY skriver i undersøgelsen i punkt 5.5. følgende:

"Vurdering af behovet for at styrke tilsynet med forsvarsadvokater

Baseret på de oplysninger vi har modtaget i forbindelse med de foretagne undersøgelser, jf. ovenfor samt tillige det i afsnit 6 anførte, har vi ikke grundlag for at antage, at det skulle være et udbredt problem, at forsvarsadvokater muligt handler i strid med lovgivningen eller de advokatetiske regler. Vi vurderer, at problemet til dato kan henføres til relativt få advokater og relativt få episoder.

Vi kan således konstatere, at det altovervejende er de samme episoder, hidrørende fra perioden frem til juni 2017, der bliver fortalt/genfortalt af forsvarsadvokaterne og af repræsentanter fra domstolene, anklagemyndighed, kriminalforsorg m.v. Det er i den forbindelse vores forståelse, at der fra Advokatrådets side allerede er taget hånd om kendte konkrete sager i form af politianmeldelse, disciplinærsag, eller indhentelse af redegørelse."

Rapportens vurdering ("*at problemet til dato kan henføres til relativt få advokater og relativt få episoder*") skal sammenholdes med lovforslagets bemærkninger på side 30, 4. afsnit, hvor det anføres, at advokater, der ofte fungerer som forsvarsadvokater vurderes at medføre en større risiko for overtrædelser af advokatreguleringen:

"Det forudsættes ved den risikobaserede tilgang, at Advokatrådet skal identificere og vurdere risikoen for, at en advokat eller en advokatvirksomhed ikke overholder de forpligtelser, hvervet medfører. Der kan både være tale om en generel og en konkret risikovurdering. Det kan f.eks. tænkes, at en særlig risiko kan udledes af kendelser afsagt af Advokatnævnet, hvis Advokatnævnet f.eks. afsiger en række kendelser vedrørende samme type forhold. Herudover kan der være visse specialer, som f.eks. advokater, der ofte fungerer som forsvarsadvokater, der vurderes at medføre en større risiko for overtrædelser af advokatreguleringen. I forhold

til sådanne personer eller persongrupper vil der skulle udføres tilsyn oftere og mere intensivt, end det i øvrigt er tilfældet.”

LFFA er forundret over disse bemærkninger. Der er ikke belæg for, at forsvarsadvokater flere steder i bemærkningerne omtales som en særlig risikogruppe. Det bestrides, at der er noget som helst belæg for at antage, at forsvarsadvokater som gruppe udøver deres hverv på en måde, der tilsiger hyppigere tilsyn end andre advokater. Der er tværtimod i det nu udførte skærpede tilsyn ikke konstateret væsentlige overtrædelser, og forsvarsadvokater bør derfor ikke fremadrettet være undergivet skrappe regler end øvrige advokater endsige være særskilt klassificeret. Det er meget tænkeligt, at tilsyn mest kvalificeret indrettes specifikt efter hvilke sagsområder den advokat, der har tilsyn er beskæftiget med, men det gælder for familieretsadvokater, som for bobehandlere, som for erhvervsadvokater på samme/tilsvarende vis som for forsvarsadvokater.

LFFA er ligeledes forundret over, at lovforslaget på side 43 omtaler en situation, hvor en advokat besøger et familiemedlem i en af kriminalforsorgens institutioner og i den forbindelse begår en forseelse. Bemærkningen er overflødig og viser noget om lovforslagets overordnede tilgang til forsvarsadvokater. Det relevante afsnit fra side 43 er indsat nedenfor:

”Det foreslås desuden at indføre krav om, at Direktoratet for Kriminalforsorgen skal orientere Advokatrådet, når direktoratet foretager politianmeldelse af en advokat, hvis der er tale om anmeldelse foretaget angående forhold, der er begået i forbindelse med udøvelsen af hvervet som advokat. Således vil en situation, hvor en advokat besøger et familiemedlem i en af kriminalforsorgens institutioner og i den forbindelse begår en forseelse, der ikke i øvrigt har relation til advokathvervet eller har relation til forretningsforhold eller andre forhold af økonomisk karakter, jf. retsplejelovens § 126, stk. 4, ikke være omfattet af bestemmelsen.”

Fysiske gaver og tjenesteydelser

Det foreslås, at der indføres et forbud mod, at advokater, der fungerer som forsvarsadvokater, giver gaver, herunder reklamegenstande, til deres klienter i sagen eller til disses pårørende.

LFFA kan tilslutte sig forslaget om, at forsvarsadvokater ikke må give fysiske gaver herunder reklamegenstande til deres klienter i sagen eller til disses pårørende.

Det er dog problematisk, at begreberne gaver og tjenesteydelser ikke er definerede – herunder om der er en nedre grænse.

I lovforslagets side 68 er anført:

”Advokaten har til opgave at varetage klientens juridiske interesser i straffesagen. Enhver overdragelse af genstande til klienten eller bistand i form af tjenesteydelser, der falder uden for hvervet som forsvarsadvokat, og som ikke modsvares af en tilsvarende modydelse, vil derfor som udgangspunkt udgøre en gave. Det er muligt for klienten – efter aftale og mod sædvanlig betaling – at tilkøbe sig advokatens hjælp med andre sager end sin straffesag.”

Formålet – som LFFA fuldt ud kan tilslutte sig – synes at være at undgå reklamegaver i traditionel forstand/merchandise samt dyre gaver i mere subtil forstand, som det der kom frem i forbindelse med Radio 24Syv's-programmer i 2017. Som forslaget er formuleret synes imidlertid også helt bagatelagtige ”gaver” – som en kop kaffe fra automaten i retten også omfattet. Det vil medføre en ganske aparte omgang

med klienter, hvis forsvarsadvokater gerne må lade klienten betale kaffen om mandagen, men ikke selv må betale klientens kaffe om tirsdagen. Mindre aparte, men dog også noget skævt bliver forholdet tilsvarende, hvis frokost indtages sammen med klienten. Må forsvarsadvokat og klienten ikke i en sådan situation skiftes til at betale? Må forsvarsadvokaten betale, hvis klienten har glemt sine penge? Dette anføres ikke, fordi det udgør et stort reelt indholdsmæssigt problem, men fordi det findes at indebære en besynderlig og uværdig adfærd i forhold til klienten.

Der ses heller ikke i lovforslaget nogen nærmere afgrænsning mellem gaver og tjenesteydelser. På side 13 er således i 4. afsnit anført:

"...om den ene advokat er bedre end den anden, og udveksling af gaver eller andre tjenester mellem den indsatte og advokaten gør det vanskeligere..."

Man skal efter LFFA's opfattelse være opmærksom på, at efter formuleringen vil enhver simpel retshjælp, der ikke er direkte relateret til den straffesag, som klienten er sigtet i, risikere at kunne omfattes af forbuddet. Har en varetægtsfængslet klient fx en lejeretlig forpligtelse, som kræver, at der skrives akut herom, og forsvareren foretager dette, har han da ydet en gave (tjenesteydelse) i strid med bestemmelsen?

Bliver forsvarsadvokaten i dommervagten beskikket for en udlænding, der er anholdt og derefter administrativt udvist, er indgivelse af klage over den administrative udvisning da en tjenesteydelse i strid med bestemmelsen?

Modtager en indsat en meddelelse om ændring af hans skat og må man som forsvarer – for at en frist ikke overskrides – indsende en klage herover på klientens vegne, gør man sig derved skyldig i at tilsidesætte god advokatskik?

En formulering som den foreslåede risikerer at bevirke, at mange af de mindre – ofte bagatelagtige – men for klienterne vigtige socialretlige problematikker, som fængslets socialrådgiver ikke kan eller i øvrigt forsømmer at løse for dem, ikke bliver løst.

Tavshedspligt og arbejds papirer/ notater

Den foreslåede bestemmelse i § 143, stk. 3, indebærer, at Advokatrådet kan kræve alle oplysninger af advokater og deres autoriserede fuldmægtige, herunder arbejds papirer, korrespondance og andre dokumenter, der skønnes at være nødvendige for rådets tilsyn af, om der er sket eller vil ske overtrædelse af bestemmelserne i retsplejeloven eller bestemmelser fastsat i medfør af 70 retsplejeloven. Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår advokatselskaber.

LFFA finder, at den foreslåede bestemmelse - i hvert fald for så vidt angår arbejds papirer/ notater - er problematisk i forhold til tavshedspligten. Det er betænkeligt, at Advokatsamfundet i straffesager som led i tilsyn skal have adgang til arbejds papirer/notater fra, hvad man måtte have drøftet med klienten i fortrolighed. Det kan som eksempel nævnes, at det forekommer, at klienter – med tanke på muligheden for aflytning af besøgs celler – skriver oplysninger fremfor at sige oplysninger til advokaten. Det forekommer hyppigt i forbindelse med afhøringer af vidner i retten, at kommunikation mellem forsvarer og klienten herom – for ikke at forstyrre – foregår med skriftlige notater. Skal Advokatsamfundet have indsigt heri?

Lovforslaget giver i øvrigt ikke anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

--

Høringen kan ses her:

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62023>

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

T havde ved fremsendte lægeerklæringer dokumenteret lovligt forfald

Kendelse afsagt 27. juni 2018, sag 31/2018

T havde anket en byretsdom til frifindelse, men udeblev fra hovedforhandlingen i landsretten. Landsretten mente ikke, at T's fremsendte lægeerklæringer, som var udarbejdet i udlandet, dokumenterede lovligt forfald. Landsretten afviste derfor T's anke. Kæremålet angik, om landsretten med rette havde afvist T's anke.

Højesteret udtalte, at det på grundlag af de lægeerklæringer, som T havde fremsendt til landsretten i forbindelse med retsmødet, måtte lægges til grund, at T, der opholdt sig i Dubai, to dage før hovedforhandlingen i landsretten var blevet diagnosticeret med bl.a. diarré, som skulle behandles med tre forskellige præparater i 5-7 dage, og som ville gøre ham uarbejdsdygtig i et par dage. Højesteret fandt på denne baggrund og efter sagens øvrige oplysninger, at T havde godtgjort, at han havde lovligt forfald ved retsmødet. Højesteret ophævede derfor landsrettens kendelse og hjemviste sagen til landsretten til behandling heraf.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Navneforbud, som var nedlagt forud for, at der var rejst sigtelse, blev opretholdt

Kendelse afsagt den 8. august 2018, sag 24/2018

Sagen angik, om der var grundlag for navneforbud i en sag, hvor der var indgivet en politianmeldelse mod T, men hvor politiet endnu ikke havde rejst sigtelse.

Højesteret udtalte, at der på tidspunktet for landsrettens kendelse var rettet en sådan mistanke mod T om strafbart forhold, at retsplejelovens bestemmelser om navneforbud fandt anvendelse. Den omstændighed, at der endnu ikke var rejst nogen sigtelse mod T, kunne ikke føre til et andet resultat.

Herefter, og af de grunde, der var anført af landsretten, tiltrådte Højesteret, at betingelserne for navneforbuddet var opfyldt på tidspunktet for landsrettens kendelse.

Landsretten var nået til samme resultat.

Ikke hjemmel til forsvarerbeskikkelse for selskab, der ikke var mistænkt eller sigtet

Kendelse afsagt den 10. august 2018, sag 44/2018

T var sigtet for grov skattesvig og forsøg herpå. I forbindelse med efterforskningen beslaglagde politiet hos et selskab et indestående i en bank, og selskabets direktør, D, protesterede mod beslaglæggelsen. Spørgsmålet om lovligheden af beslaglæggelsen blev under straffesagen mod T udskilt til særskilt behandling, og D anmodede om, at der blev beskikket en offentlig forsvarer for selskabet.

Sagen for Højesteret angik, om der var hjemmel til at beskikke en offentlig forsvarer for selskabet under rettens behandling af spørgsmålet om godkendelse og opretholdelse af beslaglæggelsen.

Det var ubestridt, at der ikke var rejst sigtelse mod selskabet, og at selskabet heller ikke i realiteten var mistænkt for at have begået et strafbart forhold.

Højesteret fastslog, at hverken de almindelige regler om beskikkelse af offentlig forsvarer eller de særlige regler om kontradiktion i forbindelse med beslaglæggelse gav hjemmel til beskikkelse af offentlig forsvarer for selskabet, der hverken var sigtet eller mistænkt for et strafbart forhold.

Landsretten var nået til samme resultat.

Der var grundlag for fortsat varetægtsfængsling i en udleveringssag

Kendelse afsagt den 14. august 2018, sag 69/2018

Københavns Byret traf den 16. januar 2018 afgørelse om fortsat varetægtsfængsling af U i anledning af en anmodning om udlevering til strafforfølgning i Rusland. Sagen angik, om der på tidspunktet for byrettens afgørelse kunne ske varetægtsfængsling, selv om udlændingemyndighederne forud herfor havde truffet afgørelse om at overføre U til Frankrig med henblik på behandling af hans asylsag dér.

Efter oplysningerne i sagen lagde Højesteret til grund, at udleveringssagen ikke var afsluttet, da byretten den 16. januar 2018 traf afgørelse om fortsat varetægtsfængsling. Det forhold, at udlændingemyndighederne på dette tidspunkt havde besluttet, at U den 23. januar 2018 skulle overføres til Frankrig i medfør af Dublinforordningen og havde taget skridt til forberedelse heraf, udelukkede ikke, at Rigsadvokaten ville kunne træffe afgørelse om udlevering til strafforfølgning i Rusland.

På denne baggrund og under hensyn til sagens karakter og U's manglende tilknytning til Danmark fastslog Højesteret, at der den 16. januar 2018 var grundlag for fortsat varetægtsfængsling.

Landsretten var nået til samme resultat.

Frakendelse af førerretten i Danmark, som opfølgning på en tysk dom om frakendelse af førerretten i Tyskland, var ikke i strid med forbuddet mod dobbelt straf

Dom afsagt den 17. august 2018, sag 108/2017

En tysk domstol frakendte i november 2014 T førerretten i Tyskland i 9 måneder, idet han i september 2014 havde ført bil i Tyskland med en alkoholpromille i blodet på 1,92.

På baggrund af T's spirituskørsel i Tyskland rejste anklagemyndigheden i september 2015 tiltale mod ham med påstand om frakendelse af førerretten i Danmark.

Byretten frakendte T førerretten i Danmark i 3 år, hvilket blev stadfæstet af landsretten.

For Højesteret var sagens hovedspørgsmål, om EU-regler, herunder tredje kørekortdirektiv og artikel 50 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (forbuddet mod dobbelt straf), var til hinder for, at der efter den tyske dom blev rejst sag her i landet om frakendelse af førerretten i Danmark. Højesteret udtalte bl.a., at tredje kørekortdirektiv ikke indeholder regler, der er til hinder for en sådan sag, og at førerretsfrakendelsessagen i Danmark ikke udgjorde en ny strafforfølgning i strid med EU-Charterets artikel 50. Højesteret fandt, at der ikke var grundlag for at fastsætte en kortere frakendelsestid end 3 år.

Landsretten var nået til samme resultat.

Meddelelse 16

Privatpraktiserende dyrlæge – Sundhedscertifikat til hest

Straffelovens § 155, 2. pkt., jf. 1. pkt. og § 163, jf. bekendtgørelse om omsætning af hovdyr § 2, stk. 2, jf. § 11 og lov om dyrlæger § 8, stk. 1, jf. § 38, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, nr. 2

Landsretten fandt, at T, der er privatpraktiserende dyrlæge, ikke kan anses for omfattet af straffelovens § 155, uanset han har autorisation som dyrlæge. De af T udfærdigede sundhedscertifikater fremtrådte efter deres form og indhold ikke som udstedt af en offentlig myndighed, herunder en embedsdyrlæge, men som udstedt af T, og det var ikke godtgjort, at T, der er uddannet dyrlæge, i sundhedscertifikaterne havde anført noget, der er urigtigt, eller som han ikke havde viden om. T blev derfor frifundet for overtrædelse af straffelovens § 155 og § 163, jf. bekendtgørelse nr. 26 af 7. januar 2016 om omsætning af hovdyr § 2, stk. 2. Landsretten anså det efter forklaringen fra vidnet politiassistent P for godtgjort, at han efterspurgte blandt andet et sundhedscertifikat, da han bragte bilen med hesten til standsning i Rødby den 19. juni 2016, og at han i den forbindelse blev forevist dokumenter, der svarede til indholdet af de i sagen fremlagte sundhedscertifikater udfærdiget af T. Imidlertid fandt landsretten, at det, som sagen var forelagt, ikke var godtgjort, at et sådant forhold skulle være omfattet af lov om dyrlæger § 8, stk. 1. Der var ikke under sagen fremlagt et eksemplar af de sundhedscertifikater, der udstedes af Fødevarestyrelsen. Herefter, og da det ikke var godtgjort, at T havde udfærdiget og forevist de af ham udfærdigede sundhedscertifikater med forsæt til retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse for at bestemme en anden til en handling eller undladelse, herunder for at undgå betaling for et sundhedscertifikat udstedt af

Fødevarestyrelsen, var der endvidere ikke grundlag for subsidiært at henføre forholdet under straffelovens § 279, som påstået af anklagemyndigheden. Landsretten bemærkede i denne forbindelse, at en eventuel økonomisk interesse ved deltagelsen i stævnet i Tyskland ikke er omfattet af beskrivelsen i anklageskriftet.

Østre Landsrets dom afsagt den 29. maj 2018, 18. afd. nr. S-3184-17

Dom afsagt af Retten i Nykøbing Falster den 10. november 2017, rettens nr. 1-1299/2017:

”Politiets nr. 12TC-70585-00007-16

Anklagemyndigheden mod

T

cpr-nummer XXXX82-XXXX

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag. Anklageskrift er modtaget den 13. marts 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 155, 2. pkt., jf. 1. pkt. og § 163, jf. bekendtgørelse om omsætning af hovdyr § 2, stk. 2, jf. § 11 og lov om dyrlæger § 8, stk. 1, jf. § 38, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, nr. 2,

ved forud for den 14. juni 2016 og forud for den 19. juni 2016 at have misbrugt sin stilling som dyrlæge til at krænke det offentlige ret ved til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige at have afgivet urigtige erklæringer eller bevidnet noget, som han ikke har viden om, idet han udfærdigede 2 sundhedsattester, også kaldet ”sundhedscertifikater” på hesten, H, registreringsnummer XXXX, selvom han ikke var embedsdyrlæge udpeget af Fødevarestyrelsen, forud for import og eksport af hesten, for derved at skaffe X ApS en uberettiget fordel, idet de ikke skulle indhente og betale for en ægte sundhedsattest udstedt af en embedsdyrlæge ved Fødevarestyrelsen og han i den forbindelse ikke udviste omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin dyrlægegerning.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf samt tillægsbøde.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne politiassistent P og embedsdyrlæge E.

...

Retten's begrundelse og afgørelse

Retten finder, at politiassistent P har afgivet en detaljeret og troværdig forklaring. Han har herunder forklaret, at hans rapportoptagelse er baseret fra hans noter på stedet den 19. juni 2016. Retten finder det

herefter bevist, at tiltalte den 19. juni 2016 foreviste sundhedscertifikater, som det fremgår af anklageskriftet, hvorefter retten finder, at tiltalte i det hele er skyldig, alt som anført i anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 7 dage, jf. straffelovens § 155, 2. pkt., jf. 1. pkt. og § 163, jf. bekendtgørelse om omsætning af hovdyr § 2, stk. 2, jf. § 11 og lov om dyrlæger § 8, stk. 1, jf. § 38, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, nr. 2,

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 20.000 kr., jf. straffelovens § 50, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 7 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 20.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 12 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.”

Østre Landsrets dom afsagt den 29. maj 2018:

”Retten i Nykøbing Falsters dom af 10. november 2017 (1-1299/2017) er anket af T med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne politiassistent P og embedsdyrlæge E.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han så hesten aftenen inden afrejsen og igen umiddelbart inden afrejsen efter midnat den 15. juni 2016, hvor der ikke var noget påfaldende ved hesten. Han tog ikke temperaturen på hesten, men man er ikke i tvivl om, hvorvidt en hest har feber, f.eks. vil den have hævede kirtler. Han er den sædvanlige dyrlæge for blandt andet denne hest og modtager betaling for sine ydelser. Han tilså også hesten, inden afrejsen fra stævnet i Tyskland. Efter standsningen i Rødby oplyste V på forespørgsel, at de ikke havde noget sundhedscertifikat. Han gav betjenten hestepasset og åbnede bagklappen på lastbilen. Betjenten lod dem efter besigtigelse køre til Birkerød, da betjenten vurderede, at der ikke var nogen sundhedsrisiko forbundet hermed, uanset betjenten udtalte, at han burde sende dem tilbage til Tyskland. Han har gennemgået politirapporten fra afhøringen af ham med politiassistent P, hvor han noterede ”ok” ud for det, han kunne acceptere, og understregede, hvad han ikke kunne godkende i referatet af sin forklaring. Han fik undervejs at vide, at han var sigtet for overtrædelse af straffelovens §

155, hvorefter han afbrød afhøringen, inden han havde gennemlæst hele sin forklaring til politiet, idet han først ville tale med sin advokat. Han gjorde betjenten opmærksom på, at han ikke kunne stå inde for, at han havde forevist de to dokumenter i forbindelse med standsningen i Rødby, og at de ikke var udstedt på dette tidspunkt. Han var bekendt med, at han ikke kunne udfærdige den type sundhedscertifikater, som er påkrævet efter lovgivningen. De dokumenter, som han udstedte, svarede ikke til Fødevarestyrelsens certifikater.

Vidnet politiassistent P har forklaret blandt andet, at der ved standsningen i Rødby manglede forskellige dokumenter, herunder Fødevarestyrelsens sundhedscertifikat. Han bad specifikt om blandt andet et sundhedscertifikat og fik forevist nogle sundhedscertifikater. Han kunne hurtigt se, at de sundhedscertifikater, der blev forevist, ikke var udstedt af Fødevarestyrelsen, og han efterspurgte et sådant, hvortil der blev svaret, at et sådant ikke fandtes. Allerede på dette tidspunkt spurgte han, hvad de foreviste sundhedscertifikater skulle bruges til, men der kom ikke rigtig nogen forklaring herpå. Det var hans indtryk, at sundhedscertifikaterne skulle bruges til forevisning i tilfælde af standsning. Det var tiltalte, der fandt dokumenter frem, mens føreren af bilen mere koncentrerede sig om at åbne ind til hesten. Han talte dog med dem begge. Den efterfølgende afhøring af tiltalte foregik telefonisk, hvorefter de mødtes med henblik på, at tiltalte kunne gennemgå den nedskrevne forklaring. Tiltalte blev vejledt om, at han ikke havde pligt til at udtale sig, og at det kunne resultere i en sigtelse mod ham. Tiltalte havde en række bemærkninger til det skrevne, og tiltaltes bemærkninger blev skrevet ind i rapporten. På dette tidspunkt sagde tiltalte ikke, at han ikke havde forevist sundhedscertifikaterne i forbindelse med standsningen i Rødby. Chansen for at blive standset af en betjent, der har nærmere indsigt i reglerne om hestetransporter, er meget lille, da de kun er ca. 10 betjente, der er uddannet heri.

Vidnet embedsdyrlæge E har forklaret blandt andet, at gebyret for det aftalte syn ville have været 590 kr. Embedsdyrlæger foretager ikke kontroller hos personer, som de kender for godt. Ved et syn tager man ikke temperaturen på hesten, men kigger efter andre tegn på sygdom. En dyrlæge må gerne erklære, at en hest er sund og rask, hvilket bruges blandt andet i forbindelse med salg.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte er privatpraktiserende dyrlæge og kan som sådan ikke anses for omfattet af straffelovens § 155, uanset han har autorisation som dyrlæge. De af tiltalte udfærdigede sundhedscertifikater fremtræder efter deres form og indhold ikke som udstedt af en offentlig myndighed, herunder en embedsdyrlæge, men som udstedt af tiltalte, og det er ikke godtgjort, at tiltalte, der er uddannet dyrlæge, i sundhedscertifikaterne har anført noget, der er urigtigt, eller som han ikke havde viden om. Tiltalte frifindes derfor for overtrædelse af straffelovens § 155 og § 163, jf. bekendtgørelse nr. 26 af 7. januar 2016 om omsætning af hovdyr § 2, stk. 2.

Landsretten anser det efter forklaringen fra vidnet politiassistent P for godtgjort, at han efterspurgte blandt andet et sundhedscertifikat, da han bragte bilen med hesten til standsning i Rødby den 19. juni 2016, og at han i den forbindelse blev forevist dokumenter, der svarede til indholdet af de i sagen fremlagte sundhedscertifikater udfærdiget af tiltalte. Imidlertid finder landsretten, at det, som sagen er forelagt, ikke er godtgjort, at et sådant forhold skulle være omfattet af lov om dyrlæger § 8, stk. 1.

Der er ikke under sagen fremlagt et eksemplar af de sundhedscertifikater, der udstedes af Fødevarestyrelsen. Herefter, og da det ikke er godtgjort, at tiltalte havde udfærdiget og foreviste de af ham udfærdigede sundhedscertifikater med forsæt til retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse for at bestemme en anden til en handling eller undladelse, herunder for at undgå betaling for et sundhedscertifikat udstedt af Fødevarestyrelsen, er der endvidere ikke grundlag for subsidiært at henføre forholdet under straffelovens § 279, som påstået af anklagemyndigheden. Landsretten bemærker i denne

forbindelse, at en eventuel økonomisk interesse ved deltagelsen i stævnet i Tyskland ikke er omfattet af beskrivelsen i anklageskriftet.

Landsretten frifinder derfor tiltalte.

Thi kendes for ret:

T frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for begge retter.”

Meddelelse 17

Salg af brun heroin

Lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 3

Ved en tilståelsessag blev T dømt for ved kort forud for den 17. oktober 2017 kl. 12.05 i københavnsområdet at have solgt ikke under 0,75 gram brun heroin for i alt 450 kroner, hvilke penge T var i besiddelse af under anholdelsen, samt ved den 17. oktober 2017 ca. kl. 12.05 på Banegårdspladsen 7 i København, at have været i besiddelse af i alt 3,34 gram brun heroin fordelt på 13 salgspakker alt med henblik på videresalg. Straffen blev fastsat til fængsel i 3 måneder, der blev gjort betingede af bl.a. vilkår om misbrugsbehandling. Retten lagde vægt på det oplyste om T's personlige forhold, den hengåede tid samt at T ikke tidligere var straffet for salg af narkotika.

Dom afsagt af Københavns byret 26. juni 2018, SS 3-30898/2017

”Anklagemyndigheden
mod
T
cpr-nummer XXXX85-XXXX

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet som tilståelsessag. Retsmødebegæring er modtaget den 21. december 2017. T er tiltalt for overtrædelse af

1.

overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 3,

ved kort forud for den 17. oktober 2017 kl. 12.05 i københavnsområdet at have solgt ikke under 0,75 gram brun heroin for i alt 450 kroner, hvilke penge den sigtede var i besiddelse af under anholdelsen.

2.

overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 3,

ved den 17. oktober 2017 ca. kl. 12.05 på Banegårdspladsen 7 i København, at have været i besiddelse af i alt 3,34 gram brun heroin fordelt på 13 salgspakker alt med henblik på videresalg.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 1 og 2, konfiskeres 450 kr. og 3,34 gram brun heroin.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Oplysningerne i sagen

Der er afgivet forklaring af tiltalte. Denne forklaring, som er i overensstemmelse med tiltalen, fremgår af retsbogen.

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte er fundet egnet til betinget dom på særligt angivne vilkår.

Tiltalte er tidligere straffet blandt andet ved udenretlig bøvedtagelse den 23. april 2015 med en bøde på 3.000 kr.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes efter de i tiltalen angivne bestemmelser til fængsel i 3 måneder.

Straffen skal efter omstændighederne ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1, og § 57. Retten har herved lagt vægt på det oplyste om tiltaltes personlige forhold, den hengåede tid samt at tiltalte ikke tidligere er straffet for salg af narkotika.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 3 måneder.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år regnet fra endelig dom på betingelse af,

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden,
at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og

at tiltalte undergiver sig behandling mod misbrug af euforiserende stoffer efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse.

Hos tiltalte konfiskeres 450 kr. og 3,34 gram brun heroin.”

Meddelelse 18

Trangsbeneficiet - Sagsomkostninger

Retsplejelovens § 805, stk. 3, jf. § 509

T oplyste, at han af de 2.500 euro, som han medbragte til Danmark, og som hidrørte fra lønindtægt i Italien, alene har 1.100 euro tilbage, hvilket beløb skal dække hans livsfornødenheder. Efter retsplejelovens § 805, stk. 3, jf. § 509, stk. 1, må der ved beslaglæggelse af beløb til dækning af det offentliges krav på sagsomkostninger gives fradrag for beløb, der er nødvendige for T's underhold. Efter en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder om T's økonomiske forhold fandt landsretten, at fradraget skulle fastsættes til 400 euro, således der var grundlag for at beslaglægge 700 euro hos T.

Kendelse afsagt af Østre Landsret 11. juli 2018, 9. afd. nr. S-1845-18

”Anklagemyndigheden
mod
T
Cpr.
(advokat A)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Retten på Frederiksberg (4515/2018) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 29. juni 2018 samt kæreskrift af 10. juli 2018 fra advokat A på vegne af T.

T har kæret Retten på Frederiksbergs kendelse af 26. juni 2018 om, at der hos ham beslaglægges et kontant beløb på 900 euro til fyldestgørelse af det offentliges krav på sagsomkostninger.

T har nedlagt påstand om, at beslaglæggelsen ophæves, subsidiært at der alene sker beslaglæggelse af 700 euro.

T har til støtte herfor gjort gældende, at han af de 2.500 euro, han medbragte til Danmark, og som hidrører fra lønindtægt i Italien, alene har 1.100 euro tilbage, hvilket beløb skal dække hans livsfornødenheder.

Efter votering afsagdes

Kendelse:

Landsretten tiltræder af de grunde, byretten har anført, at betingelserne for beslaglæggelse efter retsplejelovens § 1002, stk. 1, jf. § 802, stk. 2, nr. 2, er opfyldt.

Efter retsplejelovens § 805, stk. 3, jf. § 509, stk. 1, må der gives fradrag for beløb, der er nødvendige for T's underhold. Efter en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder om T's økonomiske forhold

finder landsretten, at fradraget må fastsættes til 400 euro, således der er grundlag for at beslaglægge 700 euro hos T.

Herefter tages T's subsidiære påstand til følge.

Thi bestemmes:

Byrettens kendelse stadfæstes med den ændring, at der hos domfældte T beslaglægges et kontantbeløb på 700 euro til fyldestgørelse af det offentlige krav på sagsomkostninger.”